

Topolnicki Eustachy — ze stanowiska p. o. kom. PP. pow. rohatyńskiego, na także stanowisko do pow. Trembowla, z uposażeniem dotychczasowym, t. j. przywiązaniem do VI st. sl. od d. 19.IX.920 r.

Unsing Antoni — ze stanowiska zast. kom. PP. przemyskiego na stanowisko komendanta pow. ropczyckiego, z uposażeniem dotychczasowym, t. j. przywiązaniem do VI st. sl. od d. 19.IX.920 r.

Geajc Adam — ze stanowiska kom. rezerwy PP. okr. lwowskiego na stanowisko kom. PP. pow. rohatyńskiego, z uposażeniem dotychczasowym, t. j. przywiązaniem do VII st. sl. od d. 19.IX.920 r.

Dąbrowski Karol — ze stanowiska zast. kom. PP. pow. sokalskiego, na stanowisko kom. PP. pow. grybowski, z uposażeniem dotychczasowym, t. j. przywiązaniem do VII st. sl. od d. 15.VI.920 r.

Szlachetko Józef — ze stanowiska kom. PP. pow. turkowskiego, na także stanowisko do pow. jarosławskiego, z uposażeniem dotychczasowym, t. j. przywiązaniem do VII st. sl. od d. 15.VI.920 r.

Grzebień Józef — ze stanowiska p. o. podkomisarza PP. pow. drohobyckiego na stanowisko p. o. zast. kom. PP. pow. jarosławskiego, z uposażeniem dotychczasowym, t. j. przywiązaniem do VII st. sl. od d. 1.X.920 r.

Luczyński Jan — ze stanowiska zast. kom. PP. pow. Chrzanów — na stanowisko podkomisarza PP. do ekspozytury urzędu policyjno-sledczego, z uposażeniem dotychczasowym, t. j. przywiązaniem do VII st. sl. od dnia 1.VI.920 r.

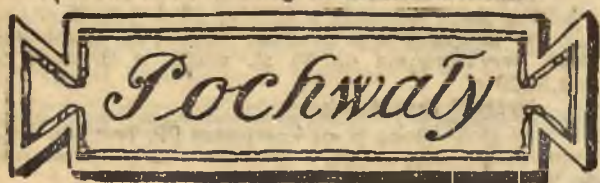
Sobenko Mikołaj — ze stanowiska zast. kom. PP. pow. horodczańskiego, na także stanowisko do pow. rohatyńskiego, z uposażeniem dotychczasowym, t. j. przywiązaniem do VIII st. sl. od d. 15.VI.920 r.

Sauer Albin — ze stanowiska zast. kom. PP. pow. mościskiego, na stanowisko kom. PP. pow. turkowskiego, z uposażeniem dotychczasowym, t. j. przywiązaniem do VIII st. sl. od d. 15.VI.920 r.

Wnęk Piotr — ze stanowiska p. o. zast. kom. pow. dolińskiego na stanowisko p. o. aspiranta PP. pow. stanisławowskiego, z uposażeniem dotychczasowym, t. j. przywiązaniem do VIII st. sl. od d. 1.X.920 r.

Luczyński Józef — ze stanowiska aspiranta PP. pow. stanisławowskiego, na stanowisko zast. kom. PP. pow. dolińskiego, z uposażeniem dotychczasowym t. j. przywiązaniem do VIII st. sl. od d. 1.X.920 r.

Komendant Główny Policji
Wł. Henszel w. r.

Przodownik 2 komisar. P. Kol. Leon Kobylecki, został odznaczony, rozkazem Naczelnego Wodza № 17 z dnia 21 stycznia 1921 r., za dzielność w walce pod Dekatynem, Krzyżem Walecznych № 7353, przy legitymacji № 22. (Podano w rozkazie okr. kom. P. P. m. st. Warszawy, Nr. 1499 z dn. 1. III. 921 r.).

KRONIKA URZĘDOWA.

—o—

CZAS TRWANIA ROZMÓW TELEFONICZNYCH MIĘDZY MIASTOWYCH.

Z powodu nadmiernej ilości zgłaszanych rozmów telefonicznych międzymiastowych, państwowych, dziennikarskich i prywatnych, oraz szerepu liczby i częstości stanu linii telefonicznych, ministerstwo poczt i telegrafów, w celu dania możliwości wszystkim władzom państwowym, cywilnym i wojskowym, jakoteż instytucjom i osobom prywatnym przeprowadzenia przynajmniej w części zgłoszonych rozmów, zmuszone jest zarządzić tymczasowo aż do odwołania, co następuje:

W godzinach od 9 do 13 i od 15 do 18 tj. w czasie, gdy ruch telefoniczny bywa największy, rozmowy telefoniczne międzymiastowe mogą być prowadzone: prywatne, tylko przez 6 minut (dwie jednostki) dziennikarskie tylko przez 9 minut (trzy jednostki) państwowe zaś, tak cywilne jak i wojskowe, tylko przez 15 minut (pięć jednostek). W dni niedzielne i świąteczne, oraz w dni powszednie, poza podanymi godzinami, gdy ruch telefoniczny jest mniejszy, zarządzenie niniejsze może nie być stosowane t. zw. poszczególne rozmowy mogą trwać i dłużej, jeśli w danej chwili niema innych zgłoszeń.

Zarządzenie to nie dotyczy rozmów P.A.T. i klubu sprawodawców sejmowych w Warszawie, oraz komisji dewizowej, co do których wyznaczony został, rozporządzeniem min. poczt. i telegr. z dn. 1-VII-920 r. № 20289-1050-VIII, i z dn. 15-IX-920 r. № 29623-1683-VIII ściśle określony czas, a dotyczy jedynie rozmów dziennikarskich prowadzonych poza tym określonym czasem.

Na liniach telefonicznych o charakterze lokalnym i stałym słabym ruchu, gdzie wszystkie zgłaszane rozmowy mogą być prowadzone bez przeszkód, przepisy te mogą nie mieć zastosowania. W tym kierunku poleciło min. poczt. i telegr. okręgowym dyrekcjom poczt i telegr. wydać odnośne zarządzenie podległym urządzeniom pocztowym. (Dz. urz. min. poczt i telegr. № 9 z dn. 11-11-1921 r.)

ODSZKODOWANIE ZA ZWIERZĘTA ZABITE NA POLECENIE WŁADZ PAŃSTW. LUB PADŁE SKUTKIEM SZCZEPIEŃ.

Na mocy rozporządzenia ministra rolnictwa i dóbr państwowych z dnia 7 maja 1920 r. w przedmiocie ustanowienia maksymalnych norm szacunkowych dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień, zarządzonych przez te władze (Dz. Ust. z 1920 r. № 39, poz. 237) zarządziło województwo w Białymstoku roz-

porządzeniem z d. 8-II-921 r. aż do odwołania, co następuje:

Normy dla wymiaru powyższych odszkodowań wynoszą:

- 1) za konie:
 - a) za źrebięta do 1 roku do — 8.000 mk.
 - b) za źrebięta od 1 roku do 2 lat do — 15.000 mk.
 - c) za źrebięta od 2 do 3 lat do — 25.000 mk.
 - d) za konie robocze 3-letnie i starsze iżejszego typu wzrostu do 143 cm. do — 55.000 mk.
 - e) za konie szlachetne i uszlachetnione z udowodnieniem pochodzenia do — 80.000 mk.
- 2) za muły do — 30.000 mk.
- 3) za osły do — 10.000 mk.
- 4) za buhaje powyżej 2 lat do — 40.000 mk.
- 5) za woły i krowy do — 35.000 mk.
- 6) za jałowik od pół do 2 lat do — 16.000 mk.
- 7) za cielęta do pół roku do — 2.500 mk.
- 8) za owce i kozy do — 2.500.
- 9) za jagnięta i kozłeta do — 500 mk.
- 10) za trzodę chlewną za pud (16 kilo) żywej wagi do — 2.000 mk.

Za ogiery i klacze pełnej krwi, jak również za buhaje i krowy szlachetnego pochodzenia normy odszkodowań, wskazane w punktach 1 — oraz w punktach 4 i 5, mogą być podwyższone o 25 proc., o ile właściciel przedstawi odpowiednie dowody.

Z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą normy szacunkowe dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień zarządzonych przez te władze, ustanowione dla województwa białostockiego rozporządzeniem z dnia 26 maja 1920 r. (Monitor Polski № 131 z dnia 14 czerwca 1920 r.). („Monitor Polski“ № 43 z dn. 23-11-921 r.).

KWESTY ULICZNE.

Celem odpowiedniego uregulowania kwest ulicznych, ministerstwo rozstało do wszystkich wojewodów, komisarza rządu w Warszawie, oraz kierownika departamentów, przejętych po b. zarządzie terenów przyfrontowych i etapowych okolic, ustalający zasadę i starania się o odnośne zezwolenia, oraz ich udzielania:

- 1) Wszelkie kwesty publiczne, bez piśmiennego zezwolenia właściwej władzy administracyjnej, są wzbronione. Wyjątek stanowią kwesty w kościołach.
- 2) Pozwolenia na kwesty wydają: na województwa — wojewodowie, na starostwa — starostowie, na miasta, wydzielone z administracji ogólnej — komisarze rządu.

3) Pozwolenie winno zawierać nazwę instytucji urządzającej kwestę i odpowiedzialną za nią, cel kwesty, termin, oraz miejsce takowej.

4) Pozwolenia wydaje się instytucjom zalegalizowanym, lub zarejestrowanym.

5) Wszelkie kwesty, połączone ze sprzedażą biletów wygrywających, oraz licytacje dobroczynne, wymagają specjalnego pozwolenia odnośnej władzy administracyjnej II-jej instancji.

6) Instytucja, pragnąca urządzić kwestę publiczną, winna w podaniu wskazać:

- a) kiedy i przez kogo instytucja została zalegalizowana, z podaniem nazwisk i adresów członków jej zarządu;
- b) jakiego rodzaju i na jaki cel kwesta ma być urządzona, z podaniem szczegółowego programu;
- c) w jakim lokalu, należącym do instytucji społecznej lub finansowej, i w jakich godzinach odbędzie się obliczanie zebranych ofiar, a to celem delegowania przedstawiciela odnośnej władzy administracyjnej dla asystowania przy obliczaniu.

7) Kwesty publiczne na ulicach miasta i w lokalach publicznych mogą być dwójakiego rodzaju:

- a) zamknięte, t. j. takie, przy których ofiarodawca wrzuca ofiarę pieniężną do woreczka, puszek lub skrzynek zamkniętych;
- b) otwarte, t. j. takie, przy których ofiarodawca składa swoją ofiarę na tacy lub do woreczka, skrzynki, koszyeczka otwartych.

8) Przy kwestie zamkniętej każda z osób kwestujących winna być zaopatrzona w dowód osobisty (paszport i t. p.), oraz w imienną legitymację, wydaną przez instytucję, urządzającą kwestę i podpisaną przez przewodniczącego i sekretarza zarządu lub ich zastępców, ze wskazaniem daty i numeru pozwolenia, oraz podaniem celu i terminu kwesty i numeru woreczka, puszek lub skrzynek.

Uwaga: O ile projektuje się kwesta przenośna z miasta do miasta, w obrębie danego starostwa lub województwa, to na legitymacji imiennej kwestujących podpis przewodniczącego zarządu instytucji, urządzającej kwestę, winien być poświadczony przez władze administracyjne.

9) Woreczki, puszki lub skrzynki winny być szczelnie zamknięte, zaopatrzone numerem i opieczetowane przez instytucję, urządzającą kwestę, powinny posiadać otwory do wrzucania pieniędzy, tak skonstruowane, żeby wyjęcie monety bez uszkodzenia pieczęci było niemożliwe.

10) Woreczki, puszki lub skrzynki winny być doręczone przez zarząd osobom kwestującym za uprzednim pokwitowaniem na arkuszu, posiadającym następujące rubryki:

- a) № kolejny;
- b) imię, nazwisko i adres osoby kwestującej,
- c) № woreczka, puszek lub skrzynek,
- d) pokwitowanie osoby kwestującej z otrzymania woreczka, puszek lub skrzynek,
- e) adnotacja co do zwrotu woreczka, puszek lub skrzynek po zakończeniu kwesty,
- f) uwagi co do całości zamków i pieczęci.

11) Po ukończeniu kwesty, osoba kwestująca obowiązana jest niezwłocznie zwrócić zarządowi instytucji w miejscu, wskazanym przez zarząd, woreczek, puszkę lub skrzynkę. O tem winna być uczyniona adnotacja w rubryce pod literą e), a o stanie pieczęci i stanie zamków w rubryce pod literą f).

12) Niezwłocznie po zebraniu wszystkich zamkniętych woreczków, puszek lub skrzynek w lokalu wskazanym w podaniu (§ 6 punkt c) w oznaczonych godzinach powinno nastąpić obliczenie gotówki. W tym celu należy otwierać kolejno woreczki, puszki lub skrzynki, przeliczyć zawartość, po uwagach zaś stan woreczka, puszek lub skrzynek, notując na arkuszach № woreczka, puszek lub skrzynek, oraz pieczęci zabez-

pieczających otwór do wrzucania pieniędzy. Odnosiłoby na arkuszach kwoty należy podsumować, poczem każdy arkusz winien być poświadczony przez osoby, które robiły obliczenie członków zarządu instytucji, urządzającej kwestę, oraz przez delegata władzy administracyjnej.

13) Przy kwestie otwartej koniecznym jest a) ażeby opis pozwolenia na kwestę był umieszczony w miejscu widocznym;

b) ażeby kwestujący posiadali dowody osobiste, oraz legitymację, wydaną przez instytucję, urządzającą kwestę.

c) ażeby w każdej grupie kwestującej jedna osoba posiadała opatrzoną numerem i stemplem instytucji urządzającej kwestę listę, na której każdy datę powinien być niezwłocznie po złożeniu zapisany atramentem, lub ołówkiem atramentowym, przez samego ofiarodawcę, lub, w razie nieumiejętności pisania, przez kwestującego w obecności ofiarodawcy.

14) Po ukończeniu kwesty, osoby kwestujące winny podsumować kwoty zapisane na arkuszach i obliczając zebraną gotówkę, poczem spisują protokół w 2-eh egz., na dostarczonych przez instytucję blankietach; protokoły te, podpisane przez osoby kwestujące, winny być niezwłocznie dostarczone instytucji wraz z gotówką, przyczem jeden protokół wraz z gotówką zatrzymuje instytucja, drugi, pokwitowany przez skarbnika instytucji, powinien być dołączony do ogólnego sprawozdania z kwesty.

15) Podsumowane i poświadczone arkusze, wskazane § w 12, oraz wspomniane w poprzednim § protokoły pokwitowane przez skarbnika instytucji wraz ze sprawozdaniem ogólnym z kwesty i dołączeniem listy ofiarodawców, winny być niezwłocznie przesłane na ręce władzy, która udzieliła pozwolenia na kwestę; sprawozdanie zaś ogólne z kwesty powinno być w terminie najdalej tygodniowym po zakończeniu kwesty lokalnej podane do publicznej wiadomości, za pomocą lokalnych organów prasy, nie wyłączając urzędowej. W Warszawie obowiązuje „Dziennik Urzędowy Komisarjatu Rządu“ na m. st. Warszawę.

16) W razie ujawnienia, że jakakolwiek kwesta lub zbiórka odbywa się bez odnośnego zezwolenia właściwej władzy, osoby urządzające zbiórki lub kwestę, oraz osoby kwestujące, a także zarząd instytucji winny być pociągnięte do odpowiedzialności sądowej z art. 277 K. K., zebrane zaś ofiary, po ścisłej wizytacji w komisariacie policji, sekwestrują się z jednocześnie przekazaniem ich do dyspozycji właściwego sądu. („Monitor Polski“ № 33 z dn. 11-921 r.).

WYKUPYWANIE ŚWIADCTW PRZEMYSŁOWYCH NA ROK 1921.

Izba skarbowa w Warszawie przypomina właścicielom przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz wykonywujących osobiste zajęcia przemysłowe w m. st. Warszawie, o obowiązku wykupywania świadectw przemysłowych na rok 1921, w uruchomionych w tym celu kasach pomocniczych w gmachu izby skarbowej (Rymarska 1).

Celem uniknięcia natłoku zaleca się interesowanym, aby nie zwlekać z wykupywaniem świadectw, gdyż tylko w ten sposób unikną następne straty czasu i natłoku.

Blizsze szczegóły dotyczące wydawania deklaracji podano w rozplakatowanych we właściwym czasie obwieszczeniach.

Winni prowadzenia przedsiębiorstw po dniu 31 marca b. r. bez świadectw przemysłowych lub za nieodpowiednimi świadectwami przemysłowymi ulegną, w myśl art. 526 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich, karze pieniężnej do trzykrotnej wysokości sumy nieopłaconego podatku. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy № 43 z dnia 23-II-921 r.).

CHLEB SZKODLIWY DLA ZDROWIA.

W związku z przekazaniem przez prokuraturę wszystkich dochodzeń i śledztw w sprawie zatrucia mąką i chlebem w Warszawie sędziemu śledczemu p. Grzegorzowi Giasowi, polecił okr. kom. P.P. st. m. Warszawy przeciw winnym sprzedaży lub pośrednictwa w sprzedaży chleba i mąki sfałszowanych, zatrutych lub wogóle szkodliwych dla zdrowia, stosować jako środek zapobiegawczy bezwzględny areszt. Dochodzenia w takich wypadkach będą bezpośrednio skierowywane do sędziego śledczego Giasa, przy ul. Miodowej № 11 a piekarnie opieczętowane; dowody rzeczowe zaś zabezpieczane do analizy. (Rozkaz okr. kom. P.P. m. st. Warszawy, № 1494 z dn. 23-II-921 r.).

JAZDA AUTOBUSAMI.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z rozporządzeniem dyrekcji tramwajów miejskich, w autobusach bezpłatne miejsce na przodzie obok szofera jest zarezerwowane dla funkcjonariusza policji m. st. Warszawy, przyczem ze względu na bezpieczeństwo jazdy przeznaczone jest tylko dla jednego policjanta. Wszystkie inne miejsca w autobusach są płatne. Rozkaz okr. kom. P.P. st. m. Warszawy, № 1494 z dn. 25-II-921 r.).

UNIEWAŻNIENIE LEGITYMACJI.

Unieważniono następujące legitymacje.
Post. Józefa Gacka, z PKPP. w Miechowie, № 5557.
Post. Jana Sochackiego, z komis. PP. w Przemyślu, № 166.
Post. Michała Peżaka, z kom. pol. kolej. okr. warsz. № 3873.
Post. Jana Grzeszczaka, z rez. okr. KPP. w Warszawie, № 18.
Post. Józefa Jedlińskiego, z PKPP. w Kozienicach, № 4652.
Przod. Wacława Krawczyka, z oddz. PP. przy państwowym urzędzie węglowym, w Sosnowcu, № 10959.
St. post. Franciszka Filbiera, z PKPP. w Oświęcimiu, № 2684.
Urz. Stefana Zakrzewskiego, z 4 komis. PP. st. m. Warszawy, № 201.
Post. 11 komis. PP. st. m. Warszawy, Adama Grzesiaka, № 15801D.
Post. Władysława Hajka, z PKPP. w Hrubieszowie, № 2602.
Post. Andrzeja Szyszk, z KPP. na m. Poznań, komis. VI.
Post. Franciszka Lisieckiego, z rez. OKPP. we Lwowie, № 32.
Przod. Edwarda Karasińskiego, z 15 komis. PP. st. m. Warszawy, № 1761C.